

F. t. l. om offentlighed i forvaltningen.

som regel først skal stilles til rådighed, når de pågældende skrivelser må antages at være kommet frem til vedkommende, beror det på et hensyn til adressaten. En stærk interesse i ufortøvet at få oplysning om et dokument og vanskeligheder ved at komme i forbindelse med adressaten vil dog kunne motivere, at skrivelser gøres tilgængelige, inden adressaten har modtaget dem.

Ifølge stk. 2 skal mundtligt afgivne, faktiske oplysninger af væsentlig betydning for sagens afgørelse optegnes i sagens dokumenter på en sådan måde, at oplysning herom kan meddeles. Den således tilsikrede adgang for offentligheden til at få kendskab til grundlaget for sagernes afgørelse, også hvor dette grundlag ikke fremgår af skrivelser, vil særlig være af betydning for parter i sagen, jfr. forslaget § 6. Bestemmelsen vil modvirke, at forvaltningsmyndighederne skulle kunne indhente mundtlige oplysninger i stedet for skriftlige for ved at komme uden om offentlighedens indseende.

Til § 4.

Paragraf 4 opregner nogle grupper af dokumenter m. v., som uanset deres indhold undtages fra offentlighedsprincippet.

Under a) foreslås, at statsrådsprotokoller, referater af møder mellem ministre og indstillinger til kongen skal være undtaget fra offentlighedsprincippet. Denne bestemmelse vil omfatte indstillinger i nådesbevisningssager.

Medens brevveksling mellem de forskellige forvaltningsmyndigheder, herunder mellem ministerier, principielt bør være underkastet offentlighed, har man i § 4, stk. 1 b, foreslået, at brevveksling mellem forskellige afdelinger eller kontorer inden for samme myndighed ikke skal være omfattet af offentlighedsprincippet.

Undertiden kan det blive et spørgsmål, hvad der i denne henseende skal forstås ved en „myndighed“ i modsætning til enkelte led af en samvirkende enhed. Som eksempler kan nævnes ministre (ministerier), ambassader m. v. i fremmede lande, amtmænd, kommunalbestyrelser, herunder amtsråd, amtsforvaltere, statsadvokater, politimestre, sognefogder, toldforvaltere, motorsagkyndige, udskrivningschefer, sessioner, amts- og kredslæger, havneråd i statshavnene, købstadkommunale havnebestyrelser, landvæsenekommissioner, skovridere og præster. Uden betydning for begrebet myndighed i den omhandlede henseende er det, om virksomheden udøves i et over- og underordningsforhold.

Hvor et direktorat inden for centraladministrationen træffer afgørelser på egne vegne og ikke

på vedkommende ministers vegne som f. eks. arbejdsdirektoratet (lovbek. nr. 238 af 27. juni 1962 § 34), direktoratet for ulykkesforsikringen (lovbek. nr. 259 af 18. august 1964 § 8) m. fl., vil direktoratet i lovens forstand være en myndighed, således at korrespondance med vedkommende ministerium vil være offentlig. Dette må tilsvarende gælde for f. eks. generaldirektoraterne for statsbanerne (lov nr. 40 af 25. februar 1925 § 1) og for post- og telegrafvæsenet (lov nr. 110 af 20. maj 1927 § 1) i det omfang, disse myndigheder træffer afgørelse på egne vegne.

Direktorater, som træffer afgørelser på ministerens vegne, må anses for afdelinger i et ministerium. De er altså ikke i lovens forstand myndigheder i forhold til ministeren eller i forhold til andre direktorater inden for samme ministerium. Deres forslag til afgørelser, planer o. s. v. vil derfor ikke være offentlige, når de sendes til departementet eller andre direktorater. Dette vil f. eks. gælde for direktoratet for fængselsvæsenet i forhold til departementet i justitsministeriet (lov om normering og klassificering af statstjenestemandstillinger § 2), direktoratet for statshospitalerne (lov om normering og klassificering af statstjenestemandstillinger § 2) i forhold til indenrigsministeriets departement og delvis de nævnte to generaldirektorater indbyrdes og i forhold til departementet i ministeriet for offentlige arbejder.

De mange nævn, udvalg, råd o. s. v., som er oprettet i henhold til lovgivningen, f. eks. statens jordlovsudvalg, monopolrådet, forsikringsrådet, radiorådet, sundhedskommissioner og bygningskommissioner, må anses som myndigheder i lovens forstand.

Kommissionsbetænkninger vil efter lovforslaget være offentlighed undergivet, medmindre der i vedkommende lov træffes anden bestemmelse, jfr. lov om nedsættelse af en trustkommission nr. 128 af 31. marts 1949 § 8. Dokumenter hos kommissioner og udvalg vil dog ofte være undtaget fra offentlighedsprincippet som internt arbejdsmateriale, jfr. forslaget § 4, stk. 2, derimod ikke skrivelser til og fra en kommission.

Ifølge § 18, stk. 2, i den norske lov af 10. februar 1967 om behandlingsmåden i forvaltningssager, som er udarbejdet af den norske forvaltningskomité, er forslag, udkast, betænkninger og andre lignende arbejdsdokumenter, redegørelser eller rapporter, som forvaltningsorganet selv udarbejder eller uden lovbestemt pligt indhenter fra andre end parterne til brug for sin behandling af en sag, ikke offentlige. Af motiverne til denne bestemmelse fremgår det, at udtalelser, som et departement indhenter fra et andet departement, er indbefattet